dosar nr.1-23135634-05-1r-26022024 Judecătoria Cahul judecător A.Sîrbu

D E C I Z I E
în numele Legii

30 aprilie 2024 mun.Cahul

Colegiul judiciar al Curţii de Apel Cahul
în componenţa:
preşedintele şedinţei Vitalie Movilă
judecătorii Serghei Pilipenco, Evghenii Dvurecenschii

a judecat fără prezența părților recursul ordinar declarat de avocatul Osadcenco Iulia în interesele inculpatului Bogdan Raul, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul sediul central din 06 februarie 2024, pronunțată în cauza penală în privinţa inculpatului

Bogdan Raul ***** născut la *****, cetăţean al R.Moldova, domiciliat în *****, cu studii medii, neangajat în muncă, celibatar, cu antecedente penale stinse, IDNP *****

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal -

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul sediul central din 06 februarie 2024 s-a hotărât:

- Bogdan Raul se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă în formă de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- termenul de executare pedepsei în privința lui Bogdan Raul se va calcula din momentul pronunțării;
- până când sentința va deveni definitivă, se aplică în privința lui Bogdan Raul măsura preventivă – arestul preventiv, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei cu închisoare;
- se admite cerința acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată;
- se încasează de la Bogdan Raul în beneficiul statului cheltuielile judiciare în cuantum de 448 lei;
- corpurile delicte, când sentința devine definitivă: un cuțit de bucătărie împachetat în pachetul nr.1 – se supune nimicirii; o pereche de pantaloni scurți – se va restitui proprietarului.

La judecarea cauzei prima instanță a reținut în culpa lui Bogdan Raul, că dânsul la data de la 28 iunie 2023, aproximativ la ora 04:02, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, aflându-se în domiciliul situat în mun.*****, în care locuia fosta lui concubină, Livițchi Iulia, cu care în corespundere cu prevederile art.133[1] Cod penal, este membru de

familie, având scopul provocării suferințelor fizice, a aplicat acesteia cu un cuțit de bucătărie în timp ce ea se afla culcată, trei lovituri în regiunea picioarelor, prin ce i-a cauzat ultimei, conform raportului de expertiză judiciară nr.202313D0072 din 22 august 2023, vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată în formă de: plăgi înțepat-tăiate pe suprafața lateral 1/3 superioară a coapsei drepte, suprafața anterioară a coapsei stângi 1/3 inferioară și suprafața anterioară a genunchiului drept.

Acțiunile inculpatului Bogdan Raul au fost încadrate ca fiind o faptă penală prevăzută de art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal: *„acţiuni intenţionate, manifestate prin acţiuni violente, comise de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii”.*

Cauza penală în prima instanţă a fost examinată în procedură simplificată prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

2. La 19 februarie 2024 avocatul Osadcenco Iulia a depus cerere de recurs în interesele inculpatului Bogdan Raul, solicitând casarea sentinței Judecătoriei Cahul sediul central din 06.02.2024, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Bogdan Raul să-i fie stabilită pedeapsa neprivativă de libertate.

În argumentarea recursului s-a invocat că pedeapsa este prea aspră, de către instanță nu au fost luate în considerație circumstanțele atenuante - recunoașterea vinovăției și căința sinceră. Antecedentele penale sunt stinse și nu trebuie luate în considerație la individualizarea pedepsei. Conform art.78 CP, „(*1) În cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvîrşirea infracţiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă pînă la acest minim”.*

Conform art.79 CP, „*Ţinînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie”.*

Consideră că aplicarea pedepsei în formă de închisoare este nemotivată, în prezența pedepsei alternative cu muncă neremunerată în folosul comunității. Chiar la stabilirea pedepsei cu închisoarea între limitele de la 03 luni la 04 ani închisoare, instanța a aplicat 2 ani închisoare, ținând cont de art.80[1] CP, ceea ce în prezența circumstanțelor atenuante este o pedeapsă prea aspră, mai ales și fără aplicarea art.90 CP.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art.437-439, 439, 444, 447-448 Cod de procedură penală.

3. Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării

de noi probe. În termenul stabilit, nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

La 22 aprilie 2024 procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul a depus referință, solicitând respingerea recursului ca nefondat. În referință procurorul a invocat că pedeapsa stabilită de instanța de fond este una întemeiată, care își va atinge scopul de restabilire a echității sociale, iar reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea de societate. Anterior inculpatul a fost condamnat la pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității pentru comiterea infracțiunii de violență în familie, deși a executat pedeapsa, dânsul nu a făcut concluziile de rigoare și a săvârșit din nou infracțiune.

4. Colegiul judiciar, examinând materialele cauzei penale, conclude asupra respingerii recursului declarat de avocatul Osadcenco Iulia în interesele inculpatului Bogdan Raul, și menținerii sentinței primei instanţe, din următoarele considerente.

Conform art.444 alin.(1) pct.9) Cod de procedură penală, ”*hotărîrile judecătoreşti pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond în cazurile în care: ... s-au aplicat pedepse în alte limite decît cele prevăzute de lege sau greşit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal*”.

Art.447 Cod de procedură penală stipulează că, *„(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței”.*

Conform art.448 Cod de procedură penală, „*Judecînd recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. (2) Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*”.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, ”*judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată dacă recursul este nefondat”.*

În ședința instanței de recurs s-a stabilit, că instanţa de fond a stabilit corect starea de fapt şi de drept, circumstanţele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acţiunile inculpatului Bogdan Raul ca constituind o faptă penală prevăzută de art.201^1 alin.(1) lit.a) Cod penal.

5. Cauza a fost examinată de prima instanță în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364^1 Cod de procedură penală, așa cum inculpatul Bogdan Raul la 30.01.2024 a depus cererea autentică de examinare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală /f.d.132/, declarând că recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu, şi prin încheierea protocolară a Judecătoriei Cahul sediul central din 30.01.2024 a fost admisă cererea inculpatului și s-a dispus judecarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală /f.d.138/.

Conform art.364[1] alin.(1),(2),(4),(10),(11) Cod de procedură penală, „(1) *Pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. (2) Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.* (4) *Instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului. (10) Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale. (11) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448*”.

În corespundere cu art.80[1] alin.(1) Cod penal, „*În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare*”.

Colegiul judiciar a constatat, că instanța de fond corect a examinat și acceptat cererea inculpatului Bogdan Raul privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că fapta inculpatului Bogdan Raul este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatei pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art.364[1] alin.(4) Cod de procedură penală. Instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, just a apreciat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că fapta a avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul Bogdan Raul în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei şi pronunțării sentinței, instanța de fond corect a calificat infracțiunea pe art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal, conform indicilor ”*acţiuni intenţionate, manifestate prin acţiuni violente, comise de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii”*.

6. Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, Colegiul judiciar a conchis că aceasta corect a fost individualizată de către instanţa de fond. Instanța de recurs menționează, că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt şi de drept, circumstanţele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acțiunile inculpatului Bogdan Raul ca constituind o faptă penală prevăzută de art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa în formă de închisoare pe termen de 2 ani, care se încadrează în limitele sancţiunii stabilite de această lege penală.

Conform art.75 alin.(1),(2) Cod penal, ”*persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. (2) O* ***pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei***”.

Sancțiunea prescrisă la art.201^1 alin.(1) lit.a) Cod penal, prevede două forme alternative de pedeapsă: muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau închisoare de până la 4 ani.

Conform prevederilor art.80^1 alin.(1) Cod de procedură penală inculpatul Bogdan Raul beneficiază de reducerea cu 1/4 a limitelor pedepsei, urmare a reducerii limitele pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității constituind de la 112,5 ore la 135 ore, iar limitele pedepsei cu închisoare – de la 3 luni până la 3 ani.

Infracțiunea săvârșită de Bogdan Raul, prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, constituie o infracțiune mai puțin gravă, care, raportată la circumstanțele existente, atestă o apreciere justă de către instanța de fond a criteriilor de individualizare a pedepsei în privința inculpatului Bogdan Raul.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei aplicate inculpatului Bogdan Raul, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează și agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării si reeducării vinovatului.

Instanța de fond a reținut ca circumstanțe agravante: săvârșirea infracțiunii de o persoană, care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță; săvârșirea infracțiunii profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate ori altui factor; săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, nu a reținut careva circumstanțe atenuante.

Această situație constituie o eroare, atunci când circumstanțele cauzei reflectă existența circumstanțelor atenuante: recunoașterea vinovăției, prevăzută la art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal și lipsa circumstanței agravante ”săvârșirea infracțiunii profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate ori altui factor”, prevăzută la art.76 alin.(1) lit.e) Cod penal. Ca urmare, Colegiul judiciar consideră necesar de a reține prezența circumstanței atenuante - recunoașterea vinovăției (art.76 alin.(1) lit.f) CP); și prezența circumstanțelor agravante - săvârșirea infracțiunii de o persoană, care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță (art.77 alin.(1) lit.a) CP) și săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate (art.77 alin.(1) lit.j) CP). Cu toate acestea, constatarea acestei erori nu poate avea ca efect neapărat liberarea inculpatului de răspunderea penală sau atenuarea pedepsei, or pedeapsa aplicată lui Bogdan Raul este în limitele prevăzute de lege.

Cu referire la personalitatea inculpatului Bogdan Raul, acesta anterior a fost condamnat (pentru infracțiuni furt și cu caracter sexual), a fost tras la răspundere contravențională și sancționat de 4 ori (vătămarea integrității corporale și injuria), la locul de trai este caracterizat negativ, fapt ce atestă că inculpatul nu a pornit calea corectării și nu a făcut concluzii din sancțiunile stabilite anterior pentru comiterea faptelor penale.

Astfel, prin *sentința Judecătoriei Cahul sediul central din 07 iulie 2010*, Bogdan Raul a fost condamnat în baza art.***** la 6 luni închisoare /f.d.87/;

prin *sentința Judecătoriei Cahul sediul central din 28 iunie 2023* Bogdan Raul fost condamnat în baza art.*****, la pedeapsa 6 ani și 6 luni închisoare /f.d.89/.

Aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea cu închisoarea, cum ar fi munca neremunerată în folosul comunității, nu este posibilă, datorită faptului că acesta anterior a fost de mai multe ori condamnat pentru diferite fapte penale, însă pe calea corijării nu a pornit, fiind predispus să comită noi infracțiuni. Astfel inculpatul Bogdan Raul prezintă calitățile unei persoane socialmente periculoase și incorigibile în condiții de libertate, fiind o persoană predispusă spre comiterea de noi infracțiunii, a săvârșit infracțiunea fiind în stare de ebrietate, a manifestat acțiuni de violență față de fosta sa concubină, a pătruns prin spargere în domiciliu, aplicându-i lovituri cu cuțitul, i-a cauzat vătămări corporale ușoare, nu este angajat în muncă, nu a conștientizat caracterul social periculos al faptelor comise anterior și nu s-a opri de la continuarea activității infracționale.

Respectiv, corect instanţa de fond a semnalat aceste temeri în hotărâre, ajungând la concluzia că doar aplicarea sancțiunii în formă de închisoare va contribui la corectarea şi reeducarea inculpatului Bogdan Raul. Prin urmare, aplicarea pedepsei în formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu va duce la corectarea inculpatului și nu va restabili echitatea socială, având în vedere că pedepsele aplicate anterior nu și-au atins scopul și nu au schimbat atitudinea inculpatului față de valorile sociale ocrotite de legea penală.

În viziunea instanței de recurs, sentinţa adoptată este echitabilă, dat fiind că pedeapsă este proporțională faptei și vinovăției.

7. Instanța de recurs consideră absolut nefondate argumentele părții apărării, precum că instanța de judecată neîntemeiat i-a aplicat lui Bogdan Raul o pedeapsă prea aspră, ignorând prezența circumstanțelor atenuante – recunoașterea vinovăției și căința sinceră, respectiv și aplicabilitatea prevederilor art.78 alin.(1) lit.a) Cod penal, „*(1) În cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvîrşirea infracţiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă pînă la acest minim”.*

Este necesar de remarcat prevederile art.78 alin.(4) Cod penal, care stabilesc că, „*în caz de concurs al circumstanţelor agravante şi celor atenuante, coborîrea pedepsei pînă la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie”.* În speță pedeapsa penală a fost individualizată corect, reieșind din concursul circumstanțelor agravante şi celor atenuante.

Colegiul menționează că, la stabilirea pedepsei instanța ține cont de scopul pedepsei înserat la art.61 Cod penal, în coroborare cu principiul individualizării pedepsei (art.75 Cod penal), inclusiv aprecierea obiectivă a personalității inculpatului prin prisma prevederilor legale. Or, unul dintre scopurile principale ale pedepsei este să prevină săvârșirea de noi infracțiuni. În schimb, daca în atitudinea infractorului persista conduita antisocială, dar si lipsa dorinței de a se reintegra social si de a deveni un membru valoros al societății, atunci el prezintă un pericol sporit, iar pentru a proteja valorile sociale instanța de judecata urmează să aplice o pedeapsă mai severă decât cele aplicate anterior.

Cât privește argumentul părții apărării privind aplicarea art.79 Cod penal și/sau aplicării pedepsei de o altă categorie – munca neremunerată în folosul comunității, sau aplicării art.90 Cod penal.

Potrivit prevederilor art.79 alin.(1), „*Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie*”.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări, care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (de ex: grad de invaliditate – I, II (persoana cu dezabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Studiind în deplină măsură și obiectiv circumstanțele cauzei în corelație cu personalitatea inculpatului, Colegiul judiciar nu a constatat careva circumstanțe excepționale ale cauzei, care să determine aplicarea pedepsei mai blânde de altă categorie prin prisma prevederilor art.79 Cod penal. Practica judiciară demonstrează, că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului, și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Doar recunoașterea vinovăției și căința sinceră nu constituie circumstanțe atenuante excepționale.

Conform art.90 alin.(1),(2) Cod penal, ”(1) *Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu*

este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. (2) *Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani*".

În aceiași ordine de idei, nu se constată vreun temei nici pentru aplicarea suspendării executării pedepsei în privința inculpatului Bogdan Raul, prin prisma prevederilor art.90 Cod penal, datorită personalității inculpatului și comiterii infracțiunilor în mod repetat. Instanța de recurs consideră că inculpatul Bogdan Raul prezintă pericol social în măsura în care ar urma să fie izolat de societate, or comportamentul său recidivant atestă, că aplicarea pedepsei condiționate nu va avea efectul scontat.

Având în vedere cele expuse, Colegiul judiciar accentuează că reeducarea inculpatului în spiritul respectării valorilor apărate de legea penală nu este posibilă decât prin menținerea pedepsei cu închisoarea, care va asigura restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. Doar pedeapsa cu închisoarea va fi pe măsură să curme tendința inculpatului Bogdan Raul de a recidiva iarăși.

Colegiul judiciar susține pedeapsa stabilită inculpatului Bogdan Raul ca fiind justă și corectă sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât și prin punctul de vedere al necesității reeducării făptuitorului.

Subsidiar, se remarcă că prima instanță prin aplicarea corectă a dispozițiilor art.227 – 229 Cod de procedură penală, întemeiat a ajuns la concluzia de a încasa din contul inculpatului Bogdan Raul în beneficiul statutului, cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei suportate la efectuarea expertizei judiciare, cheltuieli care nu sunt contestate de către recurent.

Elucidând şi constatând cele descrise, analizând şi verificând argumentele părților, călăuzindu-se de prevederile art.447-448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul judiciar -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Osadcenco Iulia în interesele inculpatului Bogdan Raul.

Se menține sentința Judecătoriei Cahul sediul central din 06 februarie 2024, prin care Bogdan Raul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de

art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal și condamnat la pedeapsă cu închisoare pe termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător Vitalie Movilă

Judecătorii Serghei Pilipenco

Evghenii Dvurecenschii